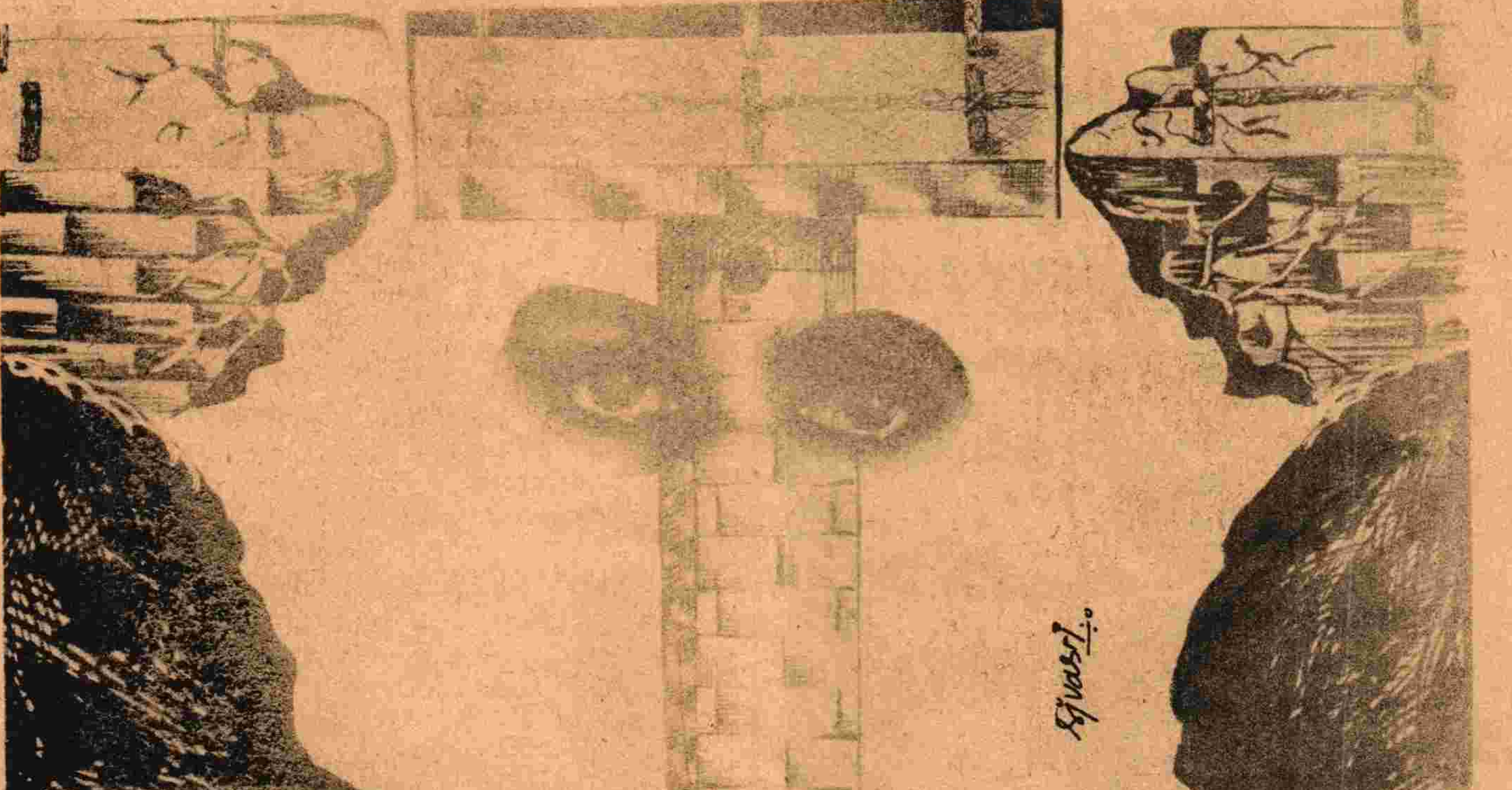

శిక్ష

గరికపాటి కృష్ణమూర్తి

అతను నన్ను కలుసుకున్నప్పుడు అందరిలాగ తన పనిని గూర్చి చెప్పుకో లేదు. ఎదుటి వాళ్ళు పనిని నెత్తి నేసు కొచ్చినట్లూ లేదు. పోనీ ప్రజా నాయకుడా అంటే ఆ వేషమూ కనబడలేదు.

వీరుకావి దోవతి. అదే రంగు పంచె. ఉతుక్కేసుకొచ్చిన చొక్కా. జేబులో బీడీకట్ట.

మనిషి బక్కపల్చన. కోలముఖం. కొనదేలిన ముక్కు. లోతుకు పోయిన బుగ్గలు—గుంటూరు బావుల్లోని నీళ్ళలా కళ్ళు.

ఆ కళ్ళల్లో నిశితమైన దృష్టి — అగ్నిగోళాలు. మునుల కుండే తపః శక్తి ఉంటే పాటితో నిప్పుల్ని గుమ్మరించి భస్మీపటలం చేసేవాడిలా ఉన్నాడు.

వూరడిగాను.

చెప్పలేదు.

పోనీ పేరైనా చెప్పమన్నాను.

వ్యక్తిగతమైనది కాబట్టి వాటి అవసరం లేదన్నాడు.

అతను కోరిందల్లా తను చెప్పే కథను వినమనే!

అలాగే నన్నాను.

చెప్పటం మొదలెట్టాడు. చెప్పే టప్పుడు కూడా కంఠంలో అసహనం తొంగి చూసింది. ఉద్వేగం, ఉద్రేకాలు ప్రస్ఫుటీకరించాయి. కాని, చెప్పిన దాంట్లో సిన్సియారిటీ ఉన్నదనిపించింది.

నా లెవెల్‌ని దృష్టిలో పెట్టుకొన్నాడేమో—క్లుప్తీకరించి మరీ చెప్పాడు. అయినా ఎఫెక్టివ్‌గా ఉన్నది. విశ్వసించకుండా ఉండటానికి వీలులేని విధంగా చెప్పాడు.

రామాయణం, భారత కథల్ని పిల్లలకి వినిపించినట్లు చెప్పి, మరీ వెళ్ళాడు.

చివరికి లేవబోతుండగా, "మీ వివరాలేమీ చెప్పారు కా"దన్నాను మళ్ళీ.

"అవంత ఉపయోగపడేవి గావు. అయినా, మీరు రెండు సార్లడిగారు కాబట్టి చెప్తున్నా..నేనొక టాక్స్ పేయర్ని!"

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

అతను చెప్పిన కథను మాత్రం నా దగ్గర విడిచి పోయాడు.

• • •

సముద్ర తీర ప్రాంతాల్లో ఉన్న అనేక కుగ్రామాల్లో అదొకటి. మూల ఉన్నది కాబట్టే పంట నీరు చాలా ఆలశ్యంగా వస్తుంది. ఆ వూరి వాళ్ళు యెగువున్నవారి కంటె ఎప్పుడూ నాట్లలోను, కోతల్లోనూ ఒక మాసం వెనుకబడే ఉంటారు.

వూరు కూడా బయట ప్రపంచాన్నుండి విసిరేసినట్లుంటుది.

ఆధునిక సౌకర్యాలేమీ లేవు. కాల్వ దాటి రెండు మైళ్ళు నడిచివెళ్తే మినహా కంకర రోడ్డు రాదు.

ఆ కాల్వమీద ఏనాడో కట్టిన పాత వంతెన వుంది. బయట ప్రపంచంతో అనుసంధించేది అదొకటే. మిగతా మూడు దిక్కుల్లోనూ దరిదాపుల్లో ఏ వూరూ లేదు.

ఆ వంతెన కూడా ఒక బండి రావటానికో, పోవటానికో సరిపోతుంది. ఎదురుగా మరొకటొస్తే ఒకదానిని అవతల ఆపాల్సిందే.

అది కూడా లేకపోతే ఆ గ్రామస్థులు నానా ఇక్కట్లు పడాలి. వ్యవసాయమంతా ఆ కాల్వ అవతలే ఉంది. ఒక్క వ్యవసాయ పనులకే గాక ఏ అత్యవసరమైన పని తగిలినా—అపరాత్రి, అర్ధరాత్రయినా వారి అవసరాలకది నిత్యం సేవ చేస్తూనే ఉంది.

అది బాగున్నంతకాలం దాని సేవను ఎవరూ అట్టే గ్రహించలేదు.

ఒకరోజు ఉధృతంగా కురిసిన వానకు వరదొచ్చి అది కుప్పలా కూలి

శ్రేష్టంగా చెక్కిన శ్రీవెంకటేశ్వరస్వామి శ్రీపద్మావతిదేవి విగ్రహాలు ప్రతిభక్తుడూ తప్పనిసరిగా కలిగియుండవలసినది

అంజలి పూజ పెట్టె

ANJALI® Pooja Box

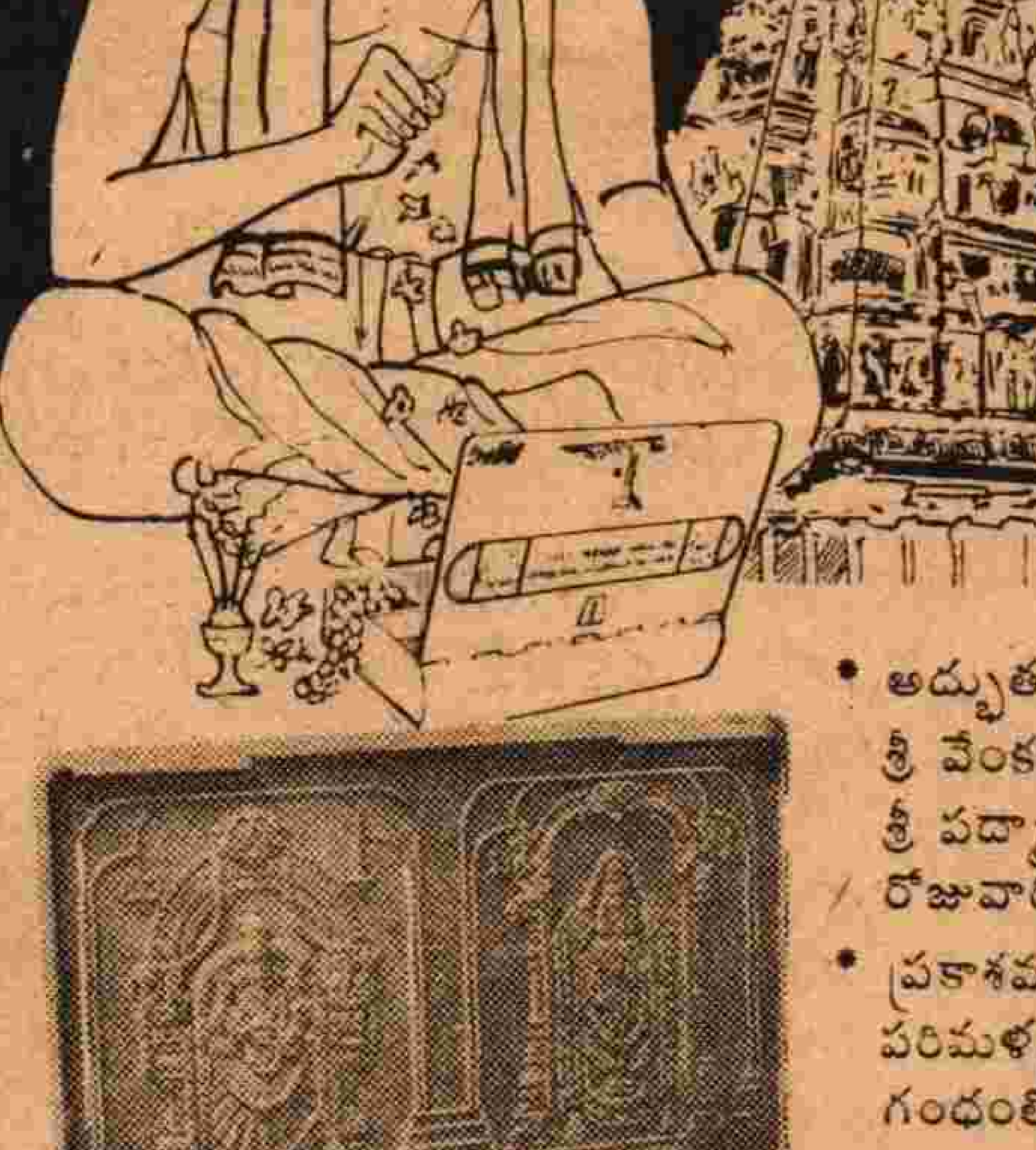

- అద్భుతంగా చెక్కిన శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి శ్రీ పద్మావతిదేవి పటాలు రోజువారి దర్శనం కొరకు
- ప్రకాశవంతమైన పరిమళమైన మంచి గంధంతో చేయబడినవి
- తేలిక బరువుతో పటిష్ఠంగా చేయబడింది
- ఏయిర్ టైట్ మూత మరియు 4 కంపార్ట్‌మెంటులు
- మీరు ఇంట్లో ఉన్నా లేదా ప్రయాణిస్తున్నా మీ పూజ, దర్శనం యధావిధిగా జరుపుకోవచ్చు

ఒక ధూప్ స్టిక్ మరియు ఒక ఆకర్షణీయమైన కలర్ ఫోల్డర్ ఉచితం

ఆంధ్రప్రదేశ్‌కు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

మహావీర్ ఎంటర్‌ప్రైజెస్
తిలక్‌రోడ్, హైద్రాబాద్-1, PH: 221198, 34819

పోయింది.

అనాడుగాని వారికి దాని విలువ తెలిసి రాలేదు.

అనునిత్యం అండదండలుగా ఉండే ఆత్మీయ బంధువు పోయినట్లు బాధ పడ్డారు.

ఆరోజు ఊళ్ళో నిత్యకృత్యాలు స్తంభించిపోయాయనిపించింది.

కాల్వ అవతలున్న చేలలోకి ఎరువులు ఎలా వెళ్ళాలో అర్థం కాలేదు.

పశువుల కింత పచ్చి గడ్డి కోసుకు రావటానికి మార్గం కన్పించలేదు. ఎండుగడ్డిని బళ్ళమీద ఎలా తేవాలో పాలుపోలేదు.

ఒక చేయి విరిగిపోయినట్లే కించ పడ్డారు.

ఆ బ్రిడ్జే లేకపోతే తమ దైనందిన జీవితమే స్తంభించి పోతుంది కాబట్టి ఏలినవారు దానిని వెంటనే పునఃనిర్మాణం చేయించవలసిందిగా మహజరు పిటీషన్లు పెట్టుకున్నారు.

ఆ దరఖాస్తులో మొదటున్నవి రెండు మూడు వ్రాలులు మినహా మిగతావన్నీ వ్రేలిముద్రలే!

ప్రభుత్వం వారి దృష్టిలో కెళ్ళి, పరిశీలన జరిపించి, అవసరాన్ని గుర్తించి, అంచనాలను తయారు చేయించి మంజూరు చేసేటప్పటికి కొంతకాలం పట్టవచ్చునని ఊళ్ళో తెలిసిన వారన్నారు.

ఈలోపల ఒక బల్లకట్టును ఏర్పాటు చేసుకున్నారు.

అలా రెండు మాసాలు గడిచి పోయాయ్.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు ఆ ఊరికి సూపర్‌వైజర్ వచ్చాడు—వారు పెట్టిన మహజరు పిటీషన్ని పట్టుకొని.

ఊర్లో వాళ్ళంతా ఆయనకు బ్రహ్మ రథమే పట్టారు.

కోడిని కోశారు. చేపలు వండారు. పాయసం పోశారు. గారెలు తినిపించారు.

మధ్యాహ్నం బుర్ర గుంజు కూడా పెట్టారు.

ఆయన విశ్రమించి లేచిన తర్వాత తమ గోడును మళ్ళీ మళ్ళీ వినిపించారు.

ఆ బ్రిడ్జి లేకపోవటం వలన తమెంత బాధ పడుతున్నారో చెప్పుకున్నారు.

ఊర్లో ఏ పురుడొచ్చినా జోలె కట్టి పట్నానికి తీసుకెళ్ళటాని కెంత కష్టపడుతున్నారో వివరించారు.

సూపర్ వైజరు కూడా తన సానుభూతిని ప్రకటించాడు. ఆ వంతెన అవసరం యెంతైనా ఉన్నదన్నాడు. అది ఊరికిజీవనం అన్నాడు. వెంటనే శాంక్షను చేయవలసిందిగా పై అధికారులకు రాస్తానన్నాడు.

ఆ మాటలకు ఊరంతా సంతోషపడి పోయింది.

కష్టం తెలిసిన ప్రభువన్నారు.

తమకి ఋణపడి ఉంటామన్నారు

బస్సు వరకూ సాదరంగా సాగనంపి వచ్చారు.

మళ్ళీ కొంత కాలం గడిచి పోయింది.

ఒక సార్వా అయిపోయింది.

దాళ్వా కూడా సగంలో ఉంది.

ఈ లోపల ఒకరిద్దరు సూపర్ వైజరు దగ్గర కెళ్ళి వచ్చారు.

ఎస్టిమేట్లను పంపాను. శాంక్షనై రావాలని చెప్పాడు.

అదే ఊర్లోకి వచ్చి చెప్పారు.

దాళ్వా కోతలు కోసే మొల్లింటే పని తారసగా మళ్ళీ ఆయనే వచ్చాడు.

బ్రిడ్జి కొలతలు తీసుకున్నాడు.

పంపిన ఎస్టిమేట్లను త్రిప్పి పంపారని, ఊరు పెరుగుతున్న దృష్ట్యా ఇంకా పెద్ద బ్రిడ్జికి అంచనాలను పంపమని పై నుండి ఆదేశాలు వచ్చినట్లు చెప్పాడు.

గ్రామస్థులు ఈసారికూడా సంతోష పడ్డారు—అయిన ఆలస్యం యెలాగూ అయింది, పెద్ద బ్రిడ్జి వస్తుంది కదాని ఆనందపడ్డారు.

ఇది జరిగి ఐదారు మాసాలైగానే అయింది.

మళ్ళీ సాళ్వా వచ్చింది.

ప్రభుత్వంతో పనులు ఇలాగే ఉంటాయని అనుకున్నారు కొంతమంది.

రికమండేషన్ లేకపోతే పనులు జరగవని మరి కొంత మంది భావించారు.

ఏదీ అవసరంలేదు. లంచముంటే అన్నీ అయిపోతాయని మరి కొంతమంది అనుభవం ఉన్నవాళ్ళు అసలు రహస్యాన్ని బయట పెట్టారు.

తర్జనలు భర్జనలు అనంతరం చివరికి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారందరూ.

కాల్వ కవతల పొలాలున్న వాళ్ళు ఎకరానికి పది రూపాయలు, మిగతా వారు ఐదు రూపాయలు వంతున వసూలు చేయాలని పెద్దలు నిర్ణయం చేశారు.

దీనికి ఒకరిద్దరు గునిసినా వారికి వత్తాసు పలికేవారు లేక పోవటంతో మిన్న కున్నారు.

బ్రిడ్జి అందరికీ అవసరమే కాబట్టి కుటుంబ అవసరాలను సైతం వెనక్కి పెట్టి తమవంతు చందాలను కట్టారు.

వసూలు చేసిన సొమ్మును ఒకరిద్దరి చేతుల్లో పెట్టారు. వారు అక్కడకే,

ఇక్కడకే వెళ్ళారు. కల్సుకోవాల్సిన వాళ్ళందరినీ కలుసు కున్నారు.

తిరిగొచ్చి ఇక పని పూర్తవుతుం దన్నారు. వా రంత భరోసా ఇస్తుంటే ఫూర్లో వాళ్ళు నమ్మకేం చేస్తారు!?

ఇంతలో ఏదో పెద్ద ఆఫీసర్ హైదరాబాద్ నుండి హఠాత్తుగా వూడి పడ్డాడు.

ఈ పెద్ద మనిషిని తాము కలుసు కోక పోయినా ఎందు కొచ్చాడని ముందు ఆశ్చర్యపడ్డా—తాము పెట్టిన మహజరు పిటీషను మీదనే వచ్చి ఉంటాడను [illegible] వారిని కలుసుకుని నమస్కారం పెట్టారు.

"[illegible]?" అడిగా డాయన.

పెద్దలు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

[illegible]

"[illegible] వరకు బ్రిడ్జి [illegible]" [illegible]

"[illegible] బ్రిడ్జి [illegible]."

"[illegible]"

ఆ అధికారికి అర్థమై పోయింది తనకు వచ్చిన పిటీషన్లల్లో నిజం ఉన్న దని రూఢీ అవుతూంది.

"అది వరకున్న చోటును చూపి స్తారా?"

"రండి దయ చెయ్యండి."

వారిని ఆ చోటుకు తీసుకెళ్ళారు. బ్రిడ్జి ఇది వరకు ఉన్నట్లు అటూ ఇటూ సిమెంట్ దిమ్మెలు ఉన్నాయి. అంతే. . మిగతా మేమీ లేవు.

"సరే!"

అయ్య వెనక్కి తిరిగి వచ్చాడు. తనెవరైందీ ఎందు కొచ్చిందీ వారికి చెప్పలేదు. సాహసించి అడిగిన వారికి—"మీ కవి అవసరం లే దన్నాడు."

భోజనానికి అంగీకరించలేదు.

కనీసం కాఫీ కూడా తీసుకోలేదు.

సాగనంపటానికి వెంట వచ్చే వారిని కూడా ఆపుజేసి వచ్చిన దారంటే వెళ్ళి పోయాడు.

ఇదేమిటో వూళ్ళో వాళ్ళకి అర్థం కాలేదు.

ఎందుకైనా మంచిదని ఒకరిద్దరు పట్నానికి బయలు దేరారు. ఆయనెవరో వాకబు చేశారు.

బ్రిడ్జిని మంజూరు చేయటాని కొచ్చి నాయన మాత్రం కాదు. ఏదో దర్యాప్తు చేయటాని కొచ్చిన సూపరింటెండెంట్ ఇంజనీరని తెల్సింది.

ఇంకా మరికొంత వాకబు చేయగా మనిషి పచ్చి మంచి నీళ్ళయినా ముట్ట డని, నిప్పులాంటి వాడని తేలింది.

అందుకనే మంచి పదవిలో ఉన్నా—హోదాకు తగ్గట్లు కూతుళ్ళకు తగిన సంబంధాలను కూడా చూడ లేక పోయాడట.

పాప భీతితోపాటు. . తగ్గ దైవభక్తి కూడా ఉన్నదని ఆయన ముఖాన్ని చూస్తేనే తెలిసి పోతుంది.

ట్రావెలర్స్ బంగళాలో దిగాడు.

భోజనం కారియర్ కాదు కదా, ఫ్లాస్కులో కాఫీ పంపటానికి కూడా సూపర్ వైజర్ సాహసించ లేకపోయాడు.

ఇక పళ్ళూ, ఫలాలు ప్రసక్తే లేదు.

ఐనా చివరికి సూపర్ వైజర్ ధైర్యాన్ని కూడ గట్టుకుని మర్నా డుదయమే వెళ్ళాడు—ఆయన్నిచూడటానికి.

ఇంజనీర్ అప్పుడే పూజ ముగించుకొన్నా డేమో ప్రశాంతంగానే ఉన్నాడు.

అయినా సూపర్ వైజర్ భయం తో వణికి పోతున్నాడు.

"నువ్వు మునిగిన ఈ పాప పంకి లంలో నన్నూ ముంచావ్. నిన్నేమి చేసినా పాపం లేదు." కొపాన్ని చంపుకోవా లను కున్నాడేమో పళ్ళు పటపట లాడు తున్నాయి.

"ప్రభుత్వపు సొమ్ము తినేసిందిగాక.. చూడకుండా సంతకం పెట్టినందుకు నన్నూ భాగస్వామిని చేశావ్. నన్ను నమ్మి నందుకు నాకు బాగా శాస్తి చేశావు. నీ మీద పెట్టిన నమ్మకాన్ని నమ్ము చేశావ్. విశ్వాసాన్ని తూతుకంగా భానీ చేశావు . నన్ను . . నిన్నేమి చేసినా పాపం లేదు." ఆగ్రహోగ్రుడై కేకలువేయటం మొదలెట్టాడు.

"ఎంతమంది అమాయకుల్ని మోసం చేసి, ఇటు నన్ను నమ్మించి, అట్లు ప్రభుత్వాన్ని మోసం చేసి సంపా దించిన సొమ్ములో నీ బిడ్డలేమీ సుఖంగా బ్రతకలేరు. ఈ పాపాన్ని వారికి కూడా పంచి పెట్టావ్."

"సార్!" భోరున ఏడుస్తూ ఆయన కాళ్ళ మీద పడి పోయాడు.

"మీరు క్షమించాలి. క్షమించా నంటేనే మీ కాళ్ళను వదులుతాను".

"ముందు లే." గట్టిగా ఉరిమాడు ఇంజనీరు.

"నా పిల్లల కడుపులు కొట్టకండి, సార్! ఈ ఒక్క తప్పును క్షమించండి. సార్! మీరే నాకు దేవుడు. . మీరే. ."

"ముందు లెమ్మంటే. " కాళ్ళు వెనక్కి లాక్కుని లేచాడు.

"నీవు చెప్పుకునే దేదో చెప్పుకో."

"సార్! నే నిప్పుడేమి చెప్పినా మీరు నమ్మక పోవచ్చు.మీరేమిటిసార్ ? ఎవరూ నమ్మలేరు. నా కుటుంబం దైన్యస్థితిని చూసిన వాళ్ళు మాత్రమే నమ్మైనా నమ్మగలరు."

"అనవసరం మాటలు కట్టి పెట్టి అసలు సంగతికి రా!" మళ్ళీ గద్దించాడు.

ఫోటో: బి. సూర్యనారాయణమూర్తి

"అలాగే, సార్. . చెప్తాను. నాకు ముగ్గురు ఆడపిల్లలు, సార్!"

"ఉ..."

"పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళి చేశాను. నా దురదృష్టమో, దాని దౌర్భాగ్యమో గాని భర్త వదిలేశాడు. ఇద్దరు పిల్లల్తో ఇంటికి వచ్చింది."

"రెండో అమ్మాయికి పెండ్లి చేశాను. అడిగిన కట్నం ఇచ్చాను. లాంచనాలు జరిపాను. అయినా అతని దాహం తీర లేదు. పెళ్ళయిన తర్వాత తెలిసింది. అల్లుడికి లేని దుర్గుణం లేదని. అది తీసుకురా, ఇది తీసుకురా అని రోజూ దానిని చావ గొట్టటమే. . . తండ్రినై నిర్లిప్తంగానూ ఉండలేను. సహాయం చేయకుండాను ఆగలేను. . .ఇదీ దాని విషయంలో నా దయనీయ స్థితి, సార్!

ఇంజనీరు వింటున్నాడు. ఎక్కడి కక్కడ కల్పించి చెప్తున్నాడని ఎర్రబడ్డ కళ్ళతో మరీ చూస్తున్నాడు.

"కల్పించి చెప్తున్నవి కావు, సార్! మీరు అనుమతిస్తే వారిని మీ ముందు ఉంచుతాను."

"అవి తర్వాత చూద్దాం. . .ఇంకా చెప్పాల్సిందేమన్నా ఉంటే చెప్పు."

"ఎస్సార్! ఇక మూడో అమ్మా యున్నది. కుందనపు బొమ్మకాని—ఏం లాభం, సార్! పదిహేనేళ్లకే పేషంట్. ఈ మధ్యన పరీక్షలు చేయించాను. ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీ చేయాలన్నారు. రాయ వెల్లూరు తీసుకెళ్ళమన్నారు. ఆపరే షనుకు కనీసం పదిహారువేలన్నా అవుతుం దన్నారు. ఏం చేయాల్సార్ అప్పుడు? అది నన్ను చూసి నప్పుడల్లా 'నాన్నా— నన్ను చంపేస్తావా?' అన్నట్లుం నా చూపులు. 'నన్ను బ్రతికించనా వాన్నా' అన్నట్లు దీనంగా చూసేది.

ఇహ నా భార్య కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టని రోజు లేదు. కన్న కడుపు. పెంచిన మమకారం. రక్తపు బంధం ఒకవైపు. నా ఆర్థిక నిస్సహాయత మరో వైపు.

దీంట్లో నా స్వార్థమున్న మాట నిజమే, సార్! ఏం చేసినా నా బిడ్డని బ్రతి కించు కోవాలను కొన్నాను. లేని బిడ్డకి మరమ్మతు అన్నాను. ఇంకా ఎక్రోచ్ రోడ్డన్నాను. అన్నీ చేశాను. ఇవన్నీ చేస్తు న్నప్పుడు నా కళ్ళ ముందున్నది నా బిడ్డ ఒక్కటే, సార్! మరొకటి కనిపించ లేదు.

రాయ వెల్లూరు తీసుకెళ్ళాను. ఆప రేషను చేయించాను.

సక్సెస్ అయింది.

ఈ నాడు నా బిడ్డ కళకళలాడుతూ నా ముందు తిరుగుతూంది. ఆ కళ్ళల్లో ఈ నాటికి వెలుగును చూడ గలిగాను, సార్!

కాని... ఆనాటి నుండి నేనెంత తప్పు చేశానో, మిమ్మల్నెలాగ వంచించానో తెలిసి వచ్చింది. మీ వంటి వారికి ద్రోహం చేసే పని చేయనీయకుండా భగవంతుడు నాకు మరో మార్గం చూపించి ఉంటే నే నీ పాపానికి వడి గట్టి ఉండే వాడిని కాను, సార్... నన్ను నమ్మండి, నమ్మక పోండి—ఇది నిజం సార్!"

• • •

"ఇదండీ ఆ కథ..." అతను చెప్పుక పోతున్నాడు.

"మరి ఆ ఇంజనీరు ఏమీ చర్య తీసు కోలేదా?"

"అదే చెప్ప బోతున్నా! చర్య తీసు కోలేదుసరికదా—ఆ లేని బ్రిడ్జిని పడ గొట్టించడానికి మళ్ళీ కొంత శాంక్షను చేశాడు."

"అదేమిటి. ఆయన చాలా నిజాయితీ మనిషంటున్నారు."

"నిజమే. నిప్పులాంటి మనిషి. భగ భగమనే నిప్పు మీద ఆ సూపర్ వైజర్ నీళ్ళు పోశాడు గదా! అతని మీద చర్య తీసుకోమని 'రాస్తే' తన మీద కూడా తీసుకోమని రాసినట్లే. . పైగా జాలి కరుణా వున్న మని షాయన. సూపర్ వైజరు పొట్టగొట్టి ఆ పిల్లల్ని అనాథల్ని చేసి ఆ పాపాన్ని కట్టుకోదలచి ఉండడు."

నా ముఖం వంక సూటిగా చూస్తూ మరీ చెప్తున్నాడు. "ఎవరికీ చిక్క కుండా ఎంతో మందిని దోపిడీ చేసినా అదాయనకు కనిపించలేదు. లేదా కనిపిం చినా దానిలో ప్రతిఫలం పొందని భాగ స్వామి అయ్యాడు కాబట్టి ఫలితాన్ని తానూ భరించాల్సి ఉంటుందని భావించి ఉంటాడు.

ఏ విధంగా చూసినా అంటే చేయని తప్పుకు తనూ బాధ్యుడవుతున్నా నన్న భయం వలనగాని, లేదూ ఆ సూపర్ వైజరు చెప్పిన దానిని నమ్మి కారుణ్య దృష్టితో అతన్ని వదలి వేయటంగాని చేసి ఉంటాడు.

ఏది యేమైనా ఆ పిరికి తనం గాని, మానవత్వంగానిసమర్థనీయాలంటారా?"

సూచనగా అనేసి నా సమాధానం వినకుండానే—"వస్తానండి" అని వెళ్ళి పోయాడు.

ఈ కథ నన్ను చాలా కాలం పాటు మథన పెట్టిన మాట నిజం. ★